

Mohammed Benzakour: 'Yemma' Stilleven van een Marokkaanse moeder. Uitgeverij de Geus, Breda 2013. ISBN 9789044525946 (Herseninfarct/PO/ zoon) Zie ook: www.degeus.nl en <http://www.benzakour.nl/>

Korte beschrijving:

Egodocument van Mohammed Benzakour waarin hij het leven van zijn moeder beschrijft, echtgenote van een Marokkaanse eerste generatie gastarbeider. Ze is analfabeet, haar leven bestond uit huis, gezin en Allah, en krijgt op latere leeftijd een herseninfarct. Daardoor wordt ze volledig afhankelijk van zorg, belandt in een rolstoel, raakt volledig verlamd en is niet in staat om te spreken. Mohammed Benzakour wordt haar tolk en belangenbehartiger want Yemma komt terecht in een doolhof van ziekenhuizen, therapeuten en zorginstellingen, bureaucratie. Dezen zijn niet voorbereid op patiënten als Yemma. Benzakour moet strijden tegen cultureel onbegrip, bureaucratie, niet menswaardige zorg. Hij zet zich enorm in om Yemma's leven te veraangenamen en haalt in het boek herinneringen op aan zijn vroegere moeder, die er altijd voor hem was. Yemma takelt langzaam af.

Wat viel op:

Hoe schrijnend de situatie rond Yemma is, en hoe zeer het nodig is dat haar zoon een vinger aan de pols houdt. De zorg rond Yemma is niet op haar afgestemd. Als Mohammed geen taken zou hebben overgenomen was ze nog erger verkommerd. Mohammed maakte bijvoorbeeld zelf plaatjes met bekende voorwerpen, maar de logopedie wordt geen succes. Dat is te verwachten als die zorg niet aangepast wordt aan de doelgroep. Ook in het revalidatiecentrum neemt hij zorg voor zijn moeder over, hij leert haar oefeningen op een hometrainer, neemt ook verpleegkundige zorg over, als haar voeten bijvoorbeeld onverzorgd blijken te zijn.

Over de schrijver:

Mohammed Benzakour (1972) is een Nederlandse publicist, columnist, schrijver en dichter. Hij werd geboren als vierde zoon van zijn ouders in het noordoostelijke Rifgedeelte van Berber-Marokko. Toen hij drie jaar was kwam hij met zijn broers en moeder naar Nederland waar zijn vader gastarbeider was. Hij groeide op in Zwijndrecht, studeerde sociologie en bestuurskunde. Die studie combineerde hij met een raadslidchap te Zwijndrecht. Hij werkte als medewerker voor de PVDA-fractie in de tweede kamer, schreef en schrijft columns voor diverse kranten en meerdere essay die de publiciteit haalden, en een aantal boeken. Daarnaast zet hij zich in tegen racisme en doet mee aan anti-oorlog demonstraties. Hij voetbalt, houdt van koken en muziek luisteren. Benzakour woont alleen.

Citaten:

Pag.36-37: ' Sorry, maar ik ga me niet in de Islam verdiepen.' Aldus de gebeitelde

woorden van een expert van het Rijndamse Afasieteam, die, zo vernam ik later, academisch zou gaan promoveren in Engeland.' (...) naar mijn overtuiging was ik hier niet gestuit op de grens 'van de logopedie' maar stuitte ik op de grens tussen de oren. Een tekort aan durf, intelligentie en bereidheid over het eigen (culturele) muurtje heen te springen.

Dat dit geen overbodige luxe is, maar harde noodzaak bewijzen de statistieken. (...) Het gros van de eerste generatie gastarbeider (de groep die nu de bejaarde leeftijd bereikt) vertoont steeds vaker ouderdomskwalen en belandt dientengevolge steeds vaker in verpleegbedden, als gevolg van hartkwalen, suikerkwalen, infarcten, met niet zelden afasie ten gevolge.(...) Na enige belrondes bleek dat- anders dan in omringende landen- in het hele land geen enkele logopedische opleiding of werkpraktijk te vinden is met methoden speciaal ontwikkeld voor analfabete, slecht Nederlands sprekende (moslim) allochtonen.

Pag.75: ' Ook vader, die allengs uitgeput en terneergeslagen raakte van alle kantinebezoekjes, was opgetogen met de inschrijving; hij snakte naar die oude, vertrouwde huiselijkheid van het samenzijn, al voorzag ik een desillusie. De vrouw met wie hij vijftientig jaar kibbelde, at, dronk, lachte, kifte, ja, elke ademteug deelde, zal in het naar verf riekende flatwoninkje (met laminaat vanwege rolstoelbanden) verkommeren in een donkere hoek. En elke dag een stoet vreemde, onverstaanbare mensen over de vloer, met in hun kielzog dozen vol medicijnen en luiers. Zonder de warmte van het tapijt, zonder het groen van de tuin, kaal, koud, glimmende wanden. Ik bid dat God hem geduld en kracht zal schenken.

Pag.83: 'Tussen de bijna vastgekoekte tenen bevonden zich droge korsten vuiligheid die ik met een schrobbertje eraf pulkte.'

Recensies/Extra:

[http://pauwenwitteman.vara.nl/Boeken-detail.97.0.html?&tx_ttnews\[backPid\]=1547&tx_ttnews\[tt_news\]=30222&cHash=6dod21c32eefdbcc61264981c3751ab7](http://pauwenwitteman.vara.nl/Boeken-detail.97.0.html?&tx_ttnews[backPid]=1547&tx_ttnews[tt_news]=30222&cHash=6dod21c32eefdbcc61264981c3751ab7)

<http://www.rijnmond.nl/programmas/rijnmond-staat-stil/berichten/11-04-2013/rijnmond-staat-stil-met-mohammed-benzakour>

http://www.deweekkrant.nl/artikel/2013/april/16/mohammed_benzakour_schetst_ontroerend_stilleven_va

<http://www.groene.nl/2013/17/een-analfabeet-meisje>

<http://www.gezond24.nl/video/bekijk/boek-over-zijn-moeder-na-herseninfarct.htm>